

הם ניצלו את העובדה כי תשומת לבו של השור מופנית לסלאח לבדו, והקיפו את רגליו בלולאות החבל. בבת אחת משכוהו והפילוהו ארצה, ובכוחות משותפים הכניעו והקיפוהו בחבלים ובשלשלאות של ברזל.

ובאותו הרגע צנח סלאח ארצה מעולף. המאמץ האדיר והמתח הנורא סחטו את כל כוחותיו ומוטטוהו.

"חושן, עזרו" בשמעו קריאות מכל עבר. מים הותזו על פניו של המעולף, וכמה גברתנים הרכיבוהו על כתפיהם ונשאווהו אל ביתו, להתאושש במיטתו.

סלאח הושכב במיטתו, רופא הובהל אל ביתו, וידידיו של הגיבור הקיפו את מיטתו.

"מה זאת, סלאח?" תמדה באוזניו כאשר פקח את עיניו, "הכיצד זה השלכת נפשך מנגד בעבור חכם אברהם חלימי? והלא הוא שנוא נפשך".

עיניו של סלאח מלאו דמעות. "הסו, איך תדברו?" גער בהם בקול חלוש, "הלא חכם גדול הוא, ורבה של העיר, כיצד יכול הייתי לראות ברעתו?"

וראשו צנח בלא כוח על הכר. ביתו של סלאח המה ממבקרים. סיפור הגבורה שלו עורר הדים בכל רחבי העיר, והמונים נהרו לבקרו, ולא פחות מכך - לשמוע כיצד הוא מתבטא בהתבטלות אודות חכם אברהם חלימי. היה זה פלא של ממש, שאיש לא רצה להפסיד.

והשיא היה, כאשר אל הבית נכנס חכם אברהם חלימי בכבודו ובעצמו, מלווה בנוות ביתו, על מנת להודות לסלאח על מסירות נפשו להצלתו. נוכח מראהו של החכם, הליט סלאח פניו בכפות ידיו ופרץ בבכי נורא, שלא הותיר עין יבשה.

"סלח לי, חכם, סלח לי, מחל לי" התייפח, "סלח לי על שזולתתי בכבודך, אנה".

"מחול לך, מחול לך" נענה חכם אברהם חלימי כנגדו בגרון חנוק, "והלא חילצת נפשי ממוות, אין קץ וגבול לשכרך, בעולם הזה ובעולם הבא".

"האח", מלמל חכם אברהם חלימי בצאתו מן הבית, כשדמעות ניגרות מעיניו, "ראו נא עד כמה צדקו רבותינו באומרם, כי אפילו ריקנים שבישראל מלאים מצוות כרימון, הניצוץ הרוחני אינו כבה לעולם, בהתעוררות של רגע יכול אדם להיהפך לבעל תשובה גמור".

רוח הטהרה שעברה על סלאח לא שככה. הניצוץ שבלבו הפך למדורת בית המוקד, ולא יצאו ימים מועטים עד שהוא נעשה בעל תשובה גמור, מתלמידיו ואוהביו של חכם אברהם חלימי.

(על פי נחלת אבות)

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shema for Zion" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555 לוח שנה

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח. כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח. הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

יוסף זוסדי ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דרחה" [בהשתתפות כולל "חוני המעיל"]
העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

1482

"איזהו גיבור"

איזהו גיבור שבגיבורים? "זה העושה שונאו אוהבו". כשיש באדם מידה של גבורת נפש, שביכולתו להפוך את שונאיו לאוהביו, זהו בהגדרת חז"ל גיבור שבגיבורים. גבורת הרוח מול גבורת הכח. "אמר ר' חמא בר גוריא אמר רב, לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים שבשביל משקל שני סלעים מילת (כתונת פסים של צמר נקי). שנתן יעקב ליוסף יותר משאר בניו, נתקנאו בו אחיו, ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים". בעלי התוספות הקשו, הלא שעבוד מצרים נאמר עוד לאברהם בין הבתרים? אלא שנתגלגל הדבר והארועים הובילו לגלות. האחים בשנאתם ליוסף, לא התעלו על עצמם, לא כבשו את יצרים, כאשר נראתה להם השעה לקבור את יוסף על חלומותיו. הם לא הסתכלו קדימה בצורה יותר מקיפה ולא חשבו על ההיסטוריה היהודית.

תומכיו של יהודה המכבי הסתיגו מרצונו להלחם ביוונים, אלא שהסתכלותו היתה מקיפה דורות. יהודה ידע שהמלחמה נגד היוונים היא מלחמה אידיאולוגית ולא כוחנית. אומנם בגלל שנאת האחים נתגלגל והגענו למצרים, אבל לא היינו יוצאים ממצרים, דבר לא ריאליסטי, אם לא היינו מכירים בכוחות ה' שפועלים בתוך האומה הישראלית. מכאן נבין גם את תשובת התלמוד המציג את השאלה מהי הנוכח? ועונה על גס פך השמן. לא גבורות מתתיהו ובניו, לא יהודה המכבי, ואפילו אין ספור על המאבק והמרד. חכמים ראו בגס פך השמן את הנס האמיתי אשר בא ללמד על גס המלחמות. ללמדך שהניצחון איננו בכך שקומץ אנשים גבר על האימפריה היוונית, אלא בכך שהיה מניע למאבק מאבק אידיאולוגי.

גם היום האמונה התמימה בה' והליכה בכוחנו זה שהוא דרך ה', נגיע בעזרת ה' בקרוב, כאז, לחוף מבטחים. גם פך השמן, בנוסף לאהבת אחים, יהיה נר לרגלנו ולעתידנו במדינת היהודים.

מתפלל

שבת כוי כסלו ה-תשפ"ד
פרשה: א. וישב
ב. ביום השני
הפטרה: רני ושמחי
שבת מברכין
ראש חודש טבת ביום
רביעי המולד ליל רביעי
בשעה: 20:01
1-3 חלקים

הדלקת נרות - 16:13
צאת השבת - 17:06
ר"ת: 17:37

הדלקת נרות בשבת הבאה 16:15

עמוד	שחר	ישב
5:33	5:28	5:28
5:40	5:35	5:35
6:33	6:28	6:28
11:35	11:32	11:32
12:00	11:57	11:57
16:37	16:35	16:35

Shema for Zion

האם זה לא מעניין?
חיי אמת חיים של מנוחה הם, אבל מי הם הדבקים הם, בחיי אמת? דוקא אלה שאינם מחפשים מנוחה. כאלה שרוצים לעשות ולתקן.

חיים עם שקר חיי עזר הם, חיים של גייעת שוא. מי הם הדבקים בשקר? אלה המחפשים מנוחה, אלה שרוצים לחיות חיי הפקר.

העלון לרפואת מנשה בר דוד ובדוריה מרת אחותי דינה בת רחל ולע"ג חמי ר' שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא הקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

Shema for Zion

החלקות

דיני שותפות עם גוי או יהודי מחלל שבת בעסק
 העובד בשבת
 ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

עבודת הגוי בשבת עבור יהודי לתשלום חובו

יט. יהודי שקיבל עסק מהגוי כמושכונ ועירבון עבור חובו של הגוי, ואותו הגוי עובד באותו עסק בשבת, ונותן ליהודי את כל הרווחים הבאים מעבודתו שם עבור חובו או הרבית של חובו, רשאי היהודי לקבל מעות אלו, ובלבד שלא יאמר לגוי לעבוד בשבת, שהרי אותו עסק נמצא ברשות הגוי, ואינו אלא משכונ ביד היהודי הנוטל שכר חובו מעבודת הגוי, והגוי עובד בשבת על דעת עצמו כדי לשלם חובו. ואפילו אם היהודי מקבל הרווחים רק מעבודת הגוי בשבת, ולא מעבודתו בימות החול, יש להקל בזה.

שותפות עם יהודי מחלל שבת העובד בשבת

כ. יהודי הרוצה לעשות שותפות עם יהודי שאינו שומר תורה ומצוות ומחלל שבת בפרהסיא, ויש לחוש שמא אותו שותף יעבוד בשבת בעסק זה המשותף לשניהם, אם אותו מחלל שבת אינו יכול למצוא שותפים אחרים לעסק זה, והוא תלוי רק באותו שומר תורה ומצוות, אסור להשתתף עמו אפילו אם יתנה עמו מתחלה שמסלק עצמו לגמרי מעבודת יום השבת, אלא צריך להתנות עמו באופן ברור שלא יעבוד בעסק זה בשבת כלל, וצריך לעמוד על כך שאותו מחלל שבת יקיים תנאי זה, ואם לאו יפרק השותפות עמו.

אבל אם אותו מחלל שבת יכול למצוא שותפים אחרים שהם גוים, או יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות, או שיכול לעבוד לבדו בלי שותפים, (וכל שכן אם אותו שומר תורה ומצוות צריך מאד לשותפות עם אותו מחלל שבת, ומאידך אותו מחלל שבת אינו צריך לשותפות עם אותו שומר תורה ומצוות) ויש לחוש שמא יעבוד בשבת, מותר מעיקר הדין לעשות עמו שותפות, באופן שיתנה עמו משעת תחלת השותפות שאינו שותף עמו אלא בימות החול, ובימי שבתות וימים טובים אין העסק שייך לו כלל לא לריוח ולא להפסד, ויתנה עמו שאף חשבון ההוצאות של שבת ויום טוב לא יבוא מחלקו כלל. ויעשו כל התנאים הנ"ל בשטר חתום על ידי שניהם, ויהיה לאותו שטר תוקף בערכאות.

השוּפך דמים אין תפילתו נשמעת. שנאמר "גם כי תרבו תפילה אינני שומע ו"בצע" - ראשי תיבות של זמני שלוש התפילות, בוקר, צהריים, וערב. וזהו שאמר להם יהודה: "מה בצע", מה תועלתה תפילותינו שלוש פעמים ביום, אם נהרוג את אחינו וידינו יתגאלו בדם, חלילה!

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו"

אמרו חז"ל: "לעולם ידור אדם במקום רבותיו" שע"כ קרוב האדם לדרכי התשובה ורחוק מן העבירה, אם יעקב אבינו מסגל לעצמו מידה זו ק"ו אנו.

"וישמע ראובן ויצילו מידם"

רבים שואלים מה הקשר בין ראובן לנרות חנוכה?

ונראה לבאר בהקדם מה שיש להתפלאות, מדוע התורה משבחת את ראובן וכותבת עליו: "וישמע ראובן ויצילו מידם", והרי הוא היא רק זמנית, שחשב ראובן רק להשקיט את הרוחות בינתיים ואחר כך ימצא עצה כיצד להשיבו אל אביו, אבל יהודה הכניסו לסכנה רוחנית, שהציע שימכרו אותו לישמעלים ההולכים מצרימה שהיא ערות הארץ ולכן התורה מייחסת את ההצלה לראובן שהצילו מסכנה רוחנית.

ומעתה יובן הקשר שבין ראובן לנרות חנוכה כי בחנוכה אנו מוצאים כמה גדול ערכה של הרוחניות בעם, שהרי אנו מדליקים נרות זכר לנס שנעשה להם שנצלו מסכנה רוחנית "הרוחניות תפסה אצליהם מקום יותר מאשר הגשמיות בדיוק כמו שעשה ראובן, ולכן אומר המדרש "הדודאים נתנו ריח" - זה ראובן, שהצילו מסכנה רוחנית "ועל פתחינו כל מגדים" - אלו נרות חנוכה, הנותנים ערך לרוחניות.

"וימצאו איש... וישאלו...מה תבקש" גבאי צדקה התאונן בפני רב העיר על פלוני כי למרות מעמדו הרם, מעולם אינו נותן צדקה ובכל פעם שפונה אליו בדבר צדקה וחסד, משתמט הוא בטענות של מה בכך, כגון: אני טרוד, בא פעם אחרת, אין לי פנאי, הגיע זמן התפילה, אין לי כרגע מזומנים וכדומה. הרב המתין לשעת כושר והנה בדיוק בשבת פרשת וישב נודמן הלה לבית הרב. קבלו הרב בסבר פנים יפות ושאלו: אצלינו בפרשה נאמר: "וימצאו איש". מבאר רש"י: זה גבריאל. לעומת זאת, בפרשה הקודמת, פרשת וישלח, נאמר: "ויאבק איש עמו", מבאר רש"י: זה הוא שרו של עשיו.

פלא ופלא, הרי בשני הפסוקים נאמר "איש" ופירושו מלאך. אם כן, מנין לו לרש"י לבאר אצל יוסף, זה גבריאל. ואצל יעקב, זה שרו של עשיו? אלא, סופם הוכיח על תחילתם. נתבונן על הנהגותיהם ונדע מי הם. גבריאל, שכל כולו קדש קדשים וכל היום טרוד בתפילות ותחנונים לפני צור עולמים, עם כל זאת, יודע הוא כמה גדולה וחשובה היא מדת החסד, לכן מוצא לו פנאי לעשות חסד ולהדריך את לעומת זאת, אצל יעקב, כיון שנאבק עמו כל הלילה, הוכחה היא כי יש לו לאותו מלאך פנאי, אולם כשפונה אליו יעקב ואומר לו: "ברכני", נענה המלאך: אין לי פנאי! ממחר אני צריך אני "להתפלל". בדיוק בשעה שמתבקש הוא לעשות חסד נזכר כי עליו להתפלל. להכות, להצר, יש לו פנאי, לעשות חסד אין לו זמן, הוא ממחר הרי הוכחה היא כי זה שרו של עשיו...

"מה בצע? כי נהרוג את אחינו"

פירש רבינו האביר יעקב אבוחצירא זצ"ל בספרו "פיתוחי חותם": כידוע,

בם... בם...

משביל אחר נודמן להצרו של הרבי מראדיזין ר' גרשון הניד. ראה את הרבי פוסק בחדרו הנה והנה, כשהוא מהמהם בנעימה קצובה: "בם, בם, בם". שאל את הרבי לפרש "בם, בם" זה, והרבי הסביר לו: מקרא מפורש הוא - "ודברת בם". התחיל גם הלה לפזם דרך היתולי: "בם, בם, בם". אמר לו הרבי: גם זה מקרא מפורש: "צדיקים ילכו בם ופושעים יבשלו בם..."